

Nørrebro, april 2020

Kære Frank Jensen,

Den by, du er overborgmester for, er med rette kendt over hele verden for sin fantastiske infrastruktur. For sine cykelstier, sine broer og sine fantastiske grønne områder, hvor københavnere og byens gæster kan løbe en tur, gå hånd-i-hånd med deres udkårne eller skyde en flot genvej.

Nu står byen så over for at skulle være CO2-neutral allerede i 2025. Var det en stor opgave før coronakrisen ramte, er den kun blevet endnu større – og endnu mere presserende.

Det er netop særdeles vigtigt, at vi holder fast i visionen, også selvom det måske ikke lader sig gøre at realisere den på blot fem år. Udover at det vil gavne hovedstaden, handler det naturligvis også om at vise resten af Danmark og verden, hvor afgørende det er, at vi placerer den grønne omstilling højt på den samfundsmæssige prioriteringsliste.

Krisen har mindet os om vores fælles sårbarhed, men hvis vi formår at holde fast i de grønne ambitioner under og efter krisen, kan vi i praksis vende denne sårbarhed til en styrke.

Den ambitiøse målsætning vil kræve bred opbakning for at kunne lykkes. Naturligvis blandt befolkningen og på det politiske niveau, men også blandt den brede vifte af private og offentlige aktører, hvis gøren og laden fortløbende sætter deres aftryk på byen. For at sikre denne opbakning er det afgørende, at opgaven ikke blot bliver betragtet som først og fremmest værende af teknisk karakter.

Selvfølgelig handler CO2-reduktion ultimativt om en række tekniske parametre, der skal optimeres. Men før vi når derhen, er det nødvendigt, at det bliver klart og tydeligt for enhver, hvad det egentlig betyder at have en CO2-neutral hovedstad.

Der er således tale om en oversættelsesopgave.

De tekniske parametre såvel som de praktiske ændringer, kompromiserne og potentialerne skal alle sammen oversættes til et sprog, som alle kan forstå. Dagsordenens realiseringspotentiale og dens opbakning hviler netop på den bredtfaavnende forståelse og accept.

Byens forbilledlige infrastruktur er en perfekt metafor for det, der nødvendigvis må ske.

Ligesom København og de omkringliggende kommuner har skabt supercykelstier, der nemt og sikkert lader borgere transportere sig selv på tværs af kommunegrænserne, skal vi have skabt mentale supercykelstier, der på tilsvarende vis bryder grænser og lader borgere flytte sig fra én virkelighed til en anden.

Ligesom København har et utal af smukke broer over sine søer, kanaler og havnebassinet, skal der bygges bro mellem status quo i 2020 og den fremtidsvision, som 2025 repræsenterer. En bro, som alle har lyst til at bevæge sig over. Måske i løb, måske hånd-i-hånd – eller måske som en genvej til en ny og bedre fremtid.

De bedst egnede til at skabe disse mentale supercykelstier og broer er kulturlivets billedmagere og historiefortællere, som ikke blot tæller kunstmalere og forfattere, men naturligvis også arkitekter, designere og spiludviklere.

Det er gennem kunsten og kulturen, at vores forestillingsevne stimuleres, at det bliver muligt at begribe det hidtil ubegribelige, og at vi motiveres til at nå de ambitiøse mål på en måde, som et sæt tekniske parametre og mål i sig selv ikke formår. Særligt i lyset af en krise som denne er det endnu vigtigere, at vi får sat en fælles referenceramme omkring de mål, vi kæmper for at nå.

Derfor foreslår jeg, at du etablerer en kommunal udgave af det, jeg ligeledes har foreslået på nationalt plan: En grøn kulturpulje.

Det vil sige en pulje af ekstraordinære midler, som øremærkes kunstneriske og kulturelle projekter – for eksempel film, udstillinger, bøger, festivaler og spil – der på alverdens måder formidler den virkelighed, som København med 2025-visionen forsøger at skabe.

Desuden bør denne pulje også bidrage til at stimulere udviklingen af nye, kreative og økonomisk bæredygtige byområder, hvor kunstneriske og kreative sjæle kan bo og arbejde.

Københavnere begriber selvfølgelig godt, at der er behov for, at der skrides til handling, hvis det ambitiøse mål skal nås.

Men hvis vi i fællesskab skal motiveres til handling – og hvis vi ikke blot skal udlicitere ansvaret til andre – skal det ske på baggrund af de historier, oplevelser og billeder, som bevæger os, inspirerer os og får os til at begribe, at ansvaret netop ligger hos os alle sammen.

Hvis først dette lykkes, tør jeg godt love, at den teknokratiske implementering af 2025-visionen bliver markant lettere.

Kærlig hilsen

Christian Have
Indehaver, HAVE A/S